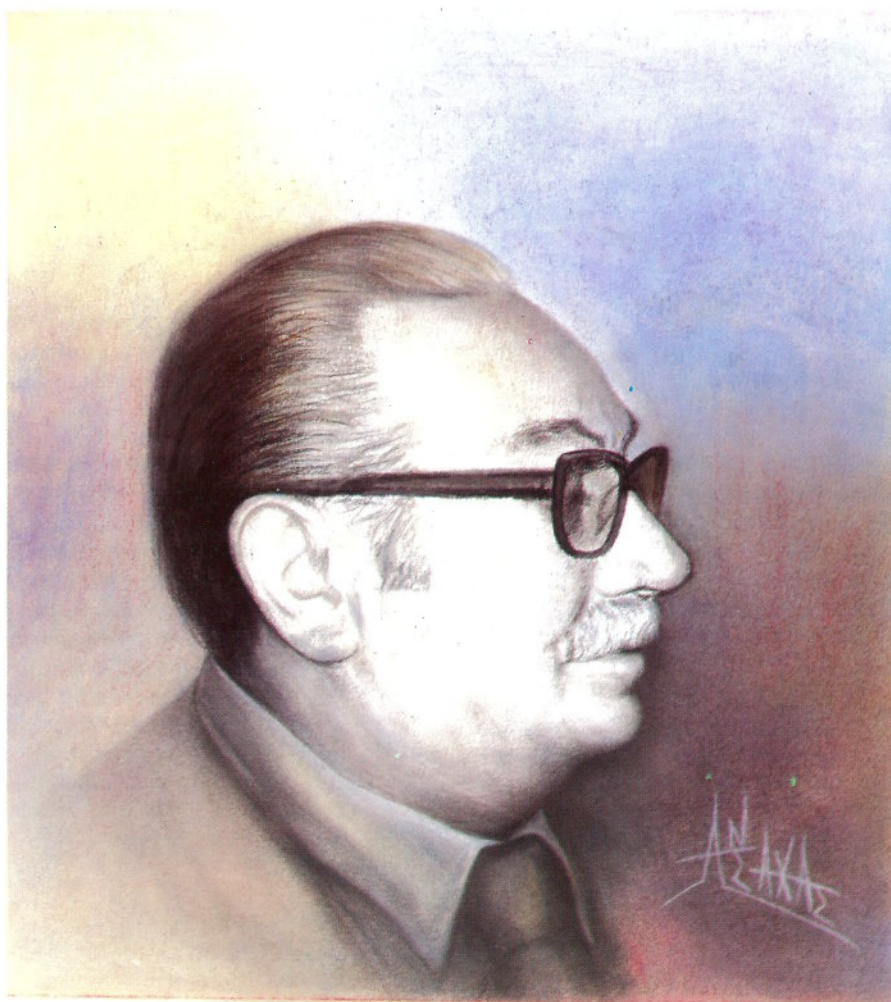

κυκλαδικά θέματα

ΧΡΟΝΟΣ ΣΤ΄
ΤΕΥΧΟΣ 34

— Γράμματα • Ιστορία • Λαογραφία • Πολιτική • Επίκαιρα —

Προσωπογραφία του Ασημάκη Ασημακόπουλου από το ζωγράφο Απόστολο Ν. Σαχά

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ Ε.ΚΥ.Τ.

Σίμος Μιλτ. Συμεωνίδης
ΜΙΑ ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΒΙΔΥΝΗΣ ΠΑΪΣΙΟΥ
ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟΥ ΣΙΦΝΟΥ

Στα πολύτιμα έγγραφα της Ιδιωτικής Συλλογής Ευαγγέλου Βάου βρίσκεται και η δημοσιευόμενη κατωτέρω προσφυγή ενώπιον του Ειρηνοδικείου Σίφνου του αρχιερέως πρώην Βιδύνης Παΐσιου κατά του ανεπιού του Ιωάννη Λουΐ Γκιών, γιού της αδελφής του Σοφίας. Μοναδικό και ανεξάρτητο από τις άλλες κατηγορίες εγγράφων της Συλλογής, το έγγραφο αυτό, φανεράνει με λεπτομέρειες, τις οικογενειακές διαφορές του προσφεύγοντος, ο οποίος, αφού διετέλεσε ποιμένας δύο επαρχιών (Ελευθερουπόλεως, 1808—1814 και Βιδύνης, 1814—1826), επέστρεψε τελικά στην πατρίδα του Σίφνο για να περάσει το υπόλοιπο της ζωής του. Πέραν από το ενδιαφέρον περιεχόμενό του, το έγγραφο προσθέτει, μαζί με άλλα γνωστά μου όμοια, σημαντικά στοιχεία στο οικογενειακό δέντρο Γκιών, από το οποίο προέρχεται και ο ιστορικός της Σίφνου Κάρολος Ι. Γκιών.

Το κείμενο, το οποίο έγραψε ιδιοχείρως, ο Παΐσιος, έχει ως εξής:

«Προς το Ειρηνοδικεῖον Σίφνου

Εἶναι γνωστή εἰς ὅλην τὴν νήσον μας, ἡ ἐλεεινὴ κατάστασις εἰς ἣν υπέπεσε ἡ οἰκία τοῦ ποτέ Λουΐ Γκιών προ τῆς ἐπαναστάσεως, δηλαδὴ ὅτι εἶχε φθάσει εἰς τὸν ἐσχάτον βαθμὸν τῆς ἀπορίας, βεβυθισμένον (sic) εἰς χρέος υπέρογκον καὶ καταποντισμένον (sic) εἰς τὰ βάθη τοῦ ὠκεανοῦ τῆς ἀπελπισίας, καὶ τούτου ἐνεκα οἱ δανεισταὶ τοῦ ἀπεφάσισαν κοινὴ γνώμη νὰ ἐκποιήσωσι τὴν ἀκίνητον περιουσία τοῦ καὶ οὕτω νὰ λάβῃ ὁ καθ' εἰς ὅ,τι ἤθελε τῶ ἀναλογήσῃ. Τούτου γενομένου, ὁ

ρηθεὶς Λουΐς Γκιών καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ καὶ αὐταδὲλφη μου Σοφία, ἐπέμψαν τὸν υἱὸν τῶν Ιωάννην πρὸς ἐμὲ εἰς τὸ Βιδύνη, συνοδευόμενον με γράμμα τῶν, ἐν ᾧ παρέστεινον λεπτομερῶς τὴν τραγικὴν κατάστασιν τῶν⁽¹⁾.

Φθάσας δὲ ὁ ρηθεὶς Ιωάννης εἰς τὸ Βιδύνη καὶ δους τὸ γράμμα τῆς μητρὸς τοῦ εἰς ἐμὲ (εὐρισκόμενον μέχρι τοῦ νῦν εἰς χεῖρας μου), διηγούμενος καὶ διὰ ζώσης φωνῆς τὴν αξιοθρήνητων γονέων τοῦ κατάστασιν, με ἐκίνησεν εἰς οἰκτον καὶ οὕτως ἀπεφάσισα νὰ τοὺς ἀπαλλάξω ἀπὸ τοῦ ὁποῖον υπέπεσαν βάραθρον, ἐρωτήσας δὲ αὐτὸν πόσον ἀναβαίνει τὸ πατρικὸν τοῦ χρέος, ἐνεκα τοῦ ὁποῖου ἐπιμένουν οἱ δανεισταὶ εἰς τὸ νὰ πωλήσωσι τὴν πατρικὴν τοῦ περιουσίαν, ἀπεκρίθη ἕως τρεῖς χιλιάδας τουρκικὰ γρόσια, τὰ ὁποῖα υπεσχέθη ὅτι τὰ δίδω πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τοιαύτη συμφωνία νὰ γένη πωλητήριον εἰς ὄνομά μου ὅλης τῆς ἀκινήτου πατρικῆς τοῦ περιουσίας τὴν ὁποῖαν ἐμελλον οἱ δανεισταὶ νὰ πωλήσωσι. Με τοιαύτην λοιπὸν συμφωνίαν, γράψας πρὸς τοὺς γονεῖς τοῦ διὰ νὰ κάμουν τὸ πωλητήριον εἰς ὄνομά μου, ἐμέτρησα πρὸς τὸν μνησθέντα υἱὸν τῶν Ιωάννην γρόσια δέκα χιλιάδας πεντακοσίας εικοσιπέντε, λέγων, τὰς μὲν τρεῖς χιλιάδας νὰ δώσῃ πρὸς τοὺς δανειστάς, πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ πατρικοῦ τοῦ χρέους, ἂν ὁ πατήρ τοῦ εὐαρεστηθῇ νὰ γείνη τὸ πωλητήριον τῆς περιουσίας τοῦ εἰς ὄνομά μου, ἄλλως νὰ μὴ δώσῃ ἐξ αὐτῶν οὐδὲ ὀβολόν, τὰς δὲ ἑπτὰ νὰ τὰς μεταχειρισθῇ εἰς ἐμπόριον πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν καθημερινῶν ἀναγκαίων ἐξόδων τῆς οἰκίας τῶν διὰ νὰ μὴν υποπέσουν αὐτίς εἰς χρέος, ἕως

οὐ να εὐρω ἄνθρωπον τινα ευχαρακτῆ-
ριστον με τον οποίον να συζεύξω εις
νόμιμον γάμον την αδελφὴν του και
προικίσω αὐτὴν με τα υπόλοιπα, τα δε
πεντακόσια εικοσιπέντε ἔδωκα προς
αὐτὸν διὰ να κάμη φορέματα, συν τού-
τοις και ἐν ὠρολόγιον τιμῆς ικανῆς.

Λαβὼν οὖν ο ρηθεὶς Ἰωάννης την ἀ-
νωθεν ποσότητα και ἀπεράσας εις
Βουκουρέστιον, ἐμέτρησεν αὐτὴν εις
χείρας του κ. Ἰωάννου Πρεβελέγγιου⁽²⁾,
διὰ να την ἐμβάσῃ εις Κωνσταντινου-
πολιν ἀσφαλῶς, ὅπου πλεύσας διὰ θα-
λάσσης ἀπὸ Βάρναν, την παρέλαβε
και ἐπιστρέψας εις Σίφνον, ἐξόφλησε
το πατρικὸν του χρέος, χωρὶς ο πατήρ
του να θελήσῃ να κάμη πώλησιν των
πραγμάτων του εις ὄνομά μου. Μετά
δε την του πατρός του ἀποβίωσιν, μεί-
νασα ἡ μήτηρ αὐτοῦ κύριος (sic) των
πραγμάτων του συζύγου της, ἀρραβώ-
νιασεν αὐτὸν, προικοδοτήσασα αὐτὸ
με ἀβαντάριον ὅλην την πατρικὴν πε-
ριουσίαν του συζύγου της χωρὶς ὅπως
να ἐνθυμηθῆ ὅτι ἐξεχρεώθη ἡ περιου-
σία αὐτὴ με χρήματα ἐδικὰ μου και ὅτι
δεν την ἐδιώρισα ἐπίτροπὸν μου διὰ να
πράξῃ αὐτὴ ὅπως ἐπράξε.

Μετά παρέλευσιν σχεδὸν τριῶν ε-
τῶν, ἐρχομένου μου εις Κωνσταντινου-
πολιν ἀπὸ την ἐπαρχίαν μου, ἦλθε πάλιν
ο ρηθεὶς υἱὸς της Ἰωάννης εις την
οικίαν ὅπου κατῶκου, ἐγχειρίζων μοι
ἐν γράμμα της μητρός του (εὐρισκόμε-
νον ἤδη εις χείρας μου), το οποίον
μαρτυρεῖ σαφέστατα τον τρόπον ἐνε-
κα του οποίου δεν ἐγένειεν εις ὄνομά
μου πωλητήριον των πραγμάτων του
συζύγου της. Ἐπομένως μοι λέγει ο ρη-
θεὶς Ἰωάννης ὅτι ο Νικόλαος Μπελα-
κανιὸς και ἡ σύζυγος αὐτοῦ Φλωρέζα,
οι συμπολιταί μας, παροικούντες εις
Κωνσταντινουπόλιν, ἀπεφάσισαν ὁμο-
γνώμως, ἐπειδὴ ἐφθασαν εις χρέος ἀ-
νοικονόμητον, να πωλήσωσιν την ἐν
Σίφνω κινήτην και ἀκίνητον περιου-

σίαν των, και ἀν ἔχω ευχαρίστησιν να
αγοράσω αὐτὴν διὰ να μοι χρησιμεύσῃ,
ὅτε παραιτηθεὶς της ἐπαρχίας μου ἐπι-
στρέψω εις την Πατρίδα διὰ να ησυχά-
σω, καθὼς εἶπον εις αὐτὸν ὅτε διέτρι-
βεν εις το Βιδύνη. Ευχαριστηθεὶς δε του
εἶπα και ἔφερον ἀμφοτέρους τούτους
ἐνώπιόν μου και ἐρωτήσας μοι ἐπρό-
τειναν την γνώμην των, ὅτι ἀπεφάσισαν
να την πωλήσωσιν και ἀφοῦ συνεφωνή-
σαμεν περὶ της τιμῆς, ἐγένετο οἰκονο-
μικῶς το γράμμα της πωλήσεως ἐπά-
νω εις το ὄνομα του μνησθέντος Ἰωάν-
νου Γγιών, μη θέλων να γενῆ εις ὄνομά
μου διὰ το μοναδικὸν σχῆμα μου, και
μετρήσας εις τους πωλήσαντας την
πατρομητρικὴν κινήτην και ἀκίνητον
περιουσίαν των Ν. Μπελακανιὸν και
προς την σύζυγόν του γρόσια δύο χι-
λιάδας διακόσια, ὑπεσχέθην προς τού-
τοις να πληρώσω και τους ἐν Σίφνω
δανειστάς των διὰ του Ἰωάννου Γγιών
και ἐκεῖνοι μὲν ἐγράψαν προς τους δα-
νειστάς των διὰ να λάβουν τα οφειλό-
μενα παρὰ του Ἰωάννου τούτου, ἐγὼ δε
τον ἐδιώρισα ἅμα φθάσῃ εις Σίφνον να
πλερώσῃ προς τους δανειστάς αὐτὰ ἐκ
των ἐπτὰ χιλιάδων τας οποίας, μου κρα-
τεῖ και οὕτως ἔλαβε τέλος το πράγμα,
διωρίσας αὐτὸν ἐπίτροπον εις το να ἐ-
πιμελήται, ἐξοδεῶν προς καλλιέρ-
γειάν των τα ἐκ των καρπῶν εἰσοδή-
ματα, τα δε περισσεύοντα να τρώγουν
εις την οικίαν των διὰ να ἐλαφρύνων-
ται ἀπὸ τα ἐξοδα.

Ἐν τούτῳ, ἐρέθη λόγος ὅτι ο Νικό-
λαος Κοσμῆς ζητᾷ νόμιμον γυναικα
του την ἀνεψιάν μου Φλωρέζαν και ἐ-
ρευνήσας και πληροφορηθεὶς την ικα-
νότητα του υποκειμένου του, εἶπα
προς τον Ἰωάννην διὰ να τω την δώσω
και να προικίσουν αὐτὴν ἐκ των ἀγο-
ρασθέντων παρ' ἐμοῦ πραγμάτων του
Μπελακανιοῦ και της συζύγου του, να
μου ἀφίσουν ὁμως ἐλεύθερα το εις Βα-

λανιαίς κείμενον χωράφιον και το πλησίον της Ἄμμου χωράφιον, τα οποία ὄντα παρακείμενα με το χωρίον Σταυρί, θέλουν μοι χρησιμεύσει ποτέ προς διασκέδασιν· ἀλλ' ἡ μητέρα του και ἀδελφή μου Σοφιό, ἡ βιαζομένη παρ' ἄλλου (ὡς λέγει) ἢ ἀφ' εαυτοῦ της συμφωνήσασα με τον υἱόν της Ἰωάννην, ἔκαμε χωρίς να με ειδοποιήσῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅσα και πρότερον εἰς την προικοδοσίαν αὐτοῦ, προικίζοντάς τα κατὰ την ἀρέσκειάν των. Ἐπροίκισε προς τούτοις ἡ ρηθείσα ἀταδελφή μου Σοφιό προς τον υἱόν της Ἰωάννην ἐν ἐκ των αγορασθέντων πραγμάτων του Μπελακανιοῦ, κείμενον εἰς Πελιάρδι, βιαζομένη ὡς λέγει, παρ' αὐτοῦ του ἰδίου και του κυρίου Γεωργίου Μάτσα, ὥστε ἐπράξε κατὰ την θέλησιν του ἐκ διαμέτρου ἐναντία ἀπ' ὅσα ἐγὼ ἐδιώρισα καθὼς ὕστερα το ἀπέδειξε. Καθ' ὄν δε χρόνον ἀνεχώρει ἀπὸ την Κωνσταντινούπολιν, ἔδωκα ἐκ νέου προς αὐτὸν δύο χιλιάδας ἐκατὸν δέκα ἐξ γρόσια διὰ να κάμνη με αὐτὰ ἐμπόριον και να ὠφεληται ἀπὸ το ἐκ τούτου κέρδος και ὅταν συν Θεῷ Τῷ εἶπον κατεβῶ εἰς την Πατρίδα και ευχαριστηθῶ ἀπὸ τας ἐκδουλεύσεις του, θέλω κάμη την δέουσαν ἀνταμοιβὴν και οὕτως ἀνεχώρησεν. Ἐπανελθὼν δε ἐνταῦθα και ἔχων ὕλην το ὅτι ἐπέτρεψα εἰς αὐτὸν διὰ να συζεύξῃ εἰς γάμον την ἀδελφὴν του με τον Νικόλαον Κοσμὴν και να την προικίσῃ τα αγορασθέντα πράγματα του Μπελακανιοῦ και της συζύγου του, ἐκτὸς ἐκείνων τα οποία εἶπον να κρατήσουν προς χρῆσιν μου, ἐκρίμνησε το οσπήτιον του Νικολάου Μπελακανιοῦ και ἐν ἄλλο παρακείμενον, ἀνακαινίσας ἀμφοτέρω ταῦτα με ἐξοδα ἐδικά μου, χωρίς να δώσω προς αὐτὸν μίαν τοιαύτην πληρεξουσιότητα. και το μεν ἐν ἐπροίκισαν εἰς την ἀδελφὴν του, το δ' ἄλλον

ἐπώλησε προς τον γαμβρόν του Νικόλαον Κοσμὴν ὡς ἀνοῦο διὰ γρόσια οκτακόσια· ναι εἶπον να προικίσῃ εἰς την ἀδελφὴν του και το αγορασθὲν οσπήτιον του Μπελεκανιοῦ, ἀλλ' ὄχι και να το ἀνακαινίσῃ, οὔτε το ἄλλο το οποιόν ἐπώλησε να πωλήσῃ. Ἐπλήρωσε προς τούτοις με χρήματα ἰδικά μου το μητρικόν του χρέος, παρ' ἀδείας μου, χωρίς να λάβῃ παρ' ἐμοῦ την πληρεξουσιότητα τοῦ να ἐξοφλήσῃ με ἴδια μου χρήματα, ἄλλο παρ' ἐκεῖνο το πατρικόν του χρέος, τρώγοντες δε και πίνοντες τρία ολόκληρα ἔτη, ἀέρασεν εἰς λογαριασμόν μου τα ἐξοδα χωρίς ἐγὼ να γνωρίζω τί περὶ τούτου.

Ὅτε δε ἐπανήλθον ἐκ της Κωνσταντινουπόλεως εἰς την Πατρίδα, ζων ἡσύχως εἰς μίαν των συγγενικῶν μου οἰκιῶν, ἐλθὼν εἰς των συγγενῶν εἶπε προς ἐμὲ ὅτι ὁ Ἰωάννης ἠρραβωνίσθη και ὅτι ἡ μήτηρ αὐτοῦ τῶ ἐπροικοδοτήσεν οὐ μόνον τα πατρικά του πράγματα, ἀλλὰ και ἐν των αγορασθέντων χωραφίων του Μπελεκανιοῦ και της συζύγου του, και συγχισθεὶς διὰ τούτο και καλέσας τον Ἰωάννην και την μητέρα του, μοι ἀπεκρίθησαν ὅτι οὕτως ἔχει. τότε ὀργισθεὶς κατ' αὐτῶν, τους ἀπέβαλον ἐπιπλήττων αὐτοὺς πὼς ἐτόλμησαν να πράξουν τοιοῦτον τι παρ' ἀδείας μου, ὁ δε Ἰωάννης λαβὼν ἀφορμὴν με ἐπαπεῖλει, ... κατ' ἐμοῦ τα ἐξ ἀμάξης.

Ὅτε δε ἐφθασεν ἡ ὥρα, καθ' ἣν ἐμελλε να συζευχθεὶ την ἀρραβωνιαστικὴν του, μοι ἔφερε διὰ να υπογράψω το ἀβαντάριον του, ἀλλὰ και αὐθὶς τον ἀπέβαλλον και ἐνεκα τούτου, πλησθεὶς θυμοῦ, ἐξήλθε της οἰκίας, ἐπαπειλὼν με τα πάνδεινα, ἐγὼ δε ἀκούων τας ὕβρεις, ἀπειλὰς και τοιαῦτα ὁμοια, ἀποβλέψας εἰς το ὕστατον του καιροῦ, πτοηθεὶς διὰ την ἀναρχίαν μη

πάθω ὅ,τι τέλος δεν απέφυγον, καθώς μαρτυροῦν τα στίγματα ἃ ἐν τῷ σώματι μου βαστάζω, ἔδωκα ἐξ ἀνάγκης, πρὸς τὴν μητέρα του ἐν ιδιόχειρόν μου ὅτι τὴ χαρίζω τα πράγματα του Μάτσα ἐπιλεγόμενα και οὐδὲν ἕτερον διὰ να τα μεταχειρισθῆ ὡς βούλεται. Το ιδιόχειρόν μου τούτο εἶναι βέβαια πάντῃ ἄκυρον, ἐπειδὴ φοβηθεῖς ἐν καιρῷ ἀναρχίας τὴν υπερβάλλουσαν κατ' ἐμοῦ μανίαν του, νοολογισθεῖς ὅτι κινδυνεύει και ἡ ἰδία μου ὑπαρξίς, ὑπέγραψα ἀκουσίως μου και ἔδωσα αὐτό πρὸς τὴν μητέρα του. Ἐπὶ πάσι τούτοις βλέπων τὴν οἰκίαν τῆς ἀδελφῆς του Αἰκατερίνης δυστυχοῦσαν τα μέγιστα και θέλων να... χεῖρα βοηθείας, ἔδωσα πρὸς τὸν γαμβρόν του και σύζυγον τῆς Αἰκατερίνης Ἀντώνιον Κόκκινον ὡς πέντε χιλιάδας γρόσια, με νόμιμον τόκον, διὰ να ἐνδώσῃ αὐτάς εἰς μικρόν τι ἐμπόριον πρὸς ἀνακουφισμόν τῶν ἐξόδων του, μαθῶν δε τούτο ὁ Ἰωάννης ἐγένετο ἐξω φρενῶν και ἀπεφάσισεν ἐκτοτε να ἐκτελέσῃ κατ' ἐμοῦ τὴν κακοβουλίαν του, τὴν ὁποίαν και ἔβαλε εἰς πράξιν, κατὰ τὴν ἐγγραφον ἐξομολόγησιν του ἰδίου του γαμβροῦ, ευρισκομένην ἤδη εἰς χεῖρας μου.

Ἐνεκα τούτων, κλητεύω αὐτόν διὰ τῆς παρούσης μου, ὅπως παρουσιασθῆ εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον τούτο τὴν τριακοστὴν πρώτῃν του ἡδὴ φθίνοντος Ἰανουαρίου, δεκάτῃν ὥραν προ μεσημβρίας, διὰ να ἐνεργηθῆ ὅ,τι οἱ ἐν χρήσει νόμοι διακελεύουσι πρὸς ἀπόπειραν συμβιβασμοῦ περὶ τῶν ὄσων απαιτῶ παρ' αὐτοῦ διὰ τὴν υπερβάλλουσαν ἀχαριστίαν του, ὡς ἀκολουθῶς:

α^{ον}, να παρουσιάσῃ τὸ ἀβαντάριον του διὰ να γνωρίσω πῶς και παρὰ τίνας ἐπροικίσθησαν τα ἀνωθεν.

β^{ον}, να μοι ἐπιστρέψῃ ὅσα ἐπλήρωσεν, ὡς ἀνωθεν, διὰ χρέος πατρικόν

του, μετὰ του νομίμου τόκου μέχρι σήμερον.

γ^{ον}, δύο χιλιάδας ἑκατὸν δέκα ἐξ γρόσια (μετὰ του νομίμου τόκου) ὅσα ἔδωκα αὐτῷ εἰς Κωνσταντινούπολιν.

δ^{ον}, πεντακόσια εἰκοσιπέντε, ὅσα τῷ ἔδωκα διὰ να κατασκευάσῃ φορέματα, μετὰ του νομίμου τόκου και τὸ ὠρολόγιον

ε^{ον}, τὸ εἰς Πελιάρδι κείμενον χωράφιον

στ^{ον}, να μοι ἐξοφλήσῃ μίαν ιδιόχειρον ὁμολογίαν του ἀποθανόντος πατρὸς του γροσίων χιλίων ἑκατὸ, τα ὁποῖα τῷ ἐδάνεισα κατὰ τὸ 1811 Φεβρουαρίου 15.

ζ^{ον}, να δώσῃ ἀκριβῆ λογαριασμόν περὶ τῶν ἐλλειπόντων ἐκ τῆς ποσότητος τὴν ὁποίαν ἐμέτρησα πρὸς αὐτόν, ὅτε διέτριβον εἰς τὸ Βιδύνη.

ἄλλως θέλω ἀναφερθεῖ ὅπου δεῖ ἀπαιτῶν παρ' αὐτοῦ, πρὸς τοὺς εἰρημένους, και ὅσα ἐξόδα ἤθελέ μοι ἀκολουθήσουσιν, ἔνεκα τῆς διαφορᾶς ταύτης.

παρακαλεῖται, δε τὸ Εἰρηνοδικεῖον να ἐνεργήσῃ τὴν ἐπίδοσιν τῆς παρούσης μου διὰ του ἀνήκοντος κλητήρος, ὑποσημειοῦμαι δε εὐσεβᾶστως

Ἐν Σίφνῳ τὴν 27ῃ Ἰανουαρίου 1836
ὁ πρώην Βιδύνης Παῖσιος»

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. — Ὁ Λοῦϊ Γκιών ἦταν ἀπὸ τοὺς ἀξιολόγους ἐμπόρους τῆς Σίφνου ὅπως φανερώνουν πολλὰ ἐγγραφα τῶν Γενικῶν Ἀρχείων του Κράτους και ἄλλων Ἀρχείων. Μεταξὺ 1800—1820 εἶχε ἀναπτύξει ἰδιαιτέρῃ δραστηριότητα με χορηγήσεις δανείων, συμμετοχῆς σε ἐμπορευματικῆς μεταφορῆς κ.λπ. ἐπιχειρήσεις. Ἀλλεπάλληλες πτωχεύσεις προσώπων στα ὁποῖα εἶχε χορηγήσει δάνεια, οδήγησαν τελικὰ και στη δική του πτώχευση.

2. — Πρόκειται για τὸν μετὰ και ἐπὶ πολλὰ χρόνια δήμαρχο Σίφνου και βουλευτῆ, ὁ ὁποῖος, προεπαναστατικὰ, ἐκτελοῦσε τραπεζικῆς ἐργασίας στο Βουκουρέστι.

ΝΙΚΟΥ ΚΑΤΣΟΥΡΟΥ: ΝΑΞΟΣ: Η «Τρανή Πόρτα»